

Megjelenik e lap mindennap,
pénteket kivéve.

Előfizetési ár:
Helyben a hátralévő színiidényre 2 frt. 50 kr.
Vidékre 3 " —
Helyben egy óra 1 " oszt. ért.

Mindenemű hirdetések elfogad-
tatnak: kétszer hasábozott sorért
5 újkr., ismétléseknél 3 újkr.
Kincstári díj minden hirdetésről 30 újkr.

SERVUS STUTZERL.

(folytatás.)

NYOLCZADIK JELENET.

Freinczl egyedül.

(Be.) Semmi, semmi — legkisebb nyoma sincs, úgy vagyok itt, mintha ittfelejtettek volna. (körül néz) Mennyi ajtó! csak azt tudnám, hogy melyiken kopogjak, de ahoz nem vagyok elég diplomata, félek, hogy nem igazinál kopogok, s éngem sem tartván igaz embernek, igazán megkorbácsolnak, vagy valami ordinaré tolvajnak tekintenek s bezárnak, pedig én mint szivtolvaj nemesebb osztályhoz tartozom — de hallga! valaki jön. (háttérbe vonul)

KILENCZEDIK JELENET.

Előbbi Salm, utóbb Zsuzsika.

Salm. (kezeit tördelve belép) Hiába, minden hiába! — a tó majdnem feneketlen. Meddig a rúd ért nem találtam semmit! rettenetes, bor-

zasztó! — ha napvilágra jön! — én egy ártatlan gyilkos vagyok. (megfordul s meglátjn) Mi ez, idegen, hogyan jött ön házamba?

Freinczl. (halkan) Meglátott, most bártorság. (fenn) Uram! ön itt a háziur?

Salm. Igen, én vagyok!

Freinczl. Ugy — tehát ne üssön lármát, nem használ semmit.

Salm. Lármát! (összeroskadnak lábai) Egek, ez a törvény küldöttje. (fenn) Uram, mindenre kész vagyok, tessék velem rendelkezni.

Freinczl. (bókol) Valóban? ah tehát ön —

Salm. (belevág) Igen, én vagyok, de megvallom ártatlan vagyok.

Fránzl. Micsoda. (halkan) Ugytetszik, hogy ennek nincs ki egészen a kártyája. (fenn) Micsoda szerencsétlen gondolat volt azzal a ládával.

Salm. Na de milyen szerencsétlen. De nem is foghatom meg (homlokára üt), hogy miként lehet az ember oly véghetetlen számár.

Fránzl. Ohó! kérem. (halkan) No ez szép gorombaságokkal áll elő.

Salm. A szegyen a ha szomszedsag meg-tudja!

Fránzl. (halkan) Ön a szomszédoktól fél — bravo, ezt hasznomra fordíthatom. (fenn) A szomszedsag ne tudja meg.

Salm. Oh, ön dicső ember!

Fránzl. De egy feltét alatt, én szeretem unokahugát, adja nekem nőül.

Salm. Unokahugomat, az nem lehet, más-nak van igerve.

Fránzl. (fennhangon) Ugy-e? no hát tudja meg a szomszedsag, tudja meg az egész világ, hogy ön —

Salm. [Fránzl száját befogja] Hallgasson, hallgasson, vegye nőül — Isten neki, csak fogja be a száját.

Fránzl. Különböben ne aggódjék, mintha unokahuga rosszul menne férjhez.

Salm. Ohó! arról szó sincs.

Fránzl. Én jó családhól vagyok apám, a leggazdagabb sáfránkereskedő Rötzen Stutzerl ur.

Salm. Mi — hogyan, hát ön Stutzerl.

Fránzl. Csodálkozik ön? igaza van, ez a név nem is illik rám, de ez így van, a világon sokan jutunk névhez, mégpedig gyakran hircs-hez, a nélkül, hogy tudnók miként!

Salm. Tehát ön az én Évikém választott mátkája.

Fránzl. Mit mond ön?

Salm. Természetesen, minden órán várom önnek atyját, mert e házasságot régen elvégeztük irásban, szóval.

Fránzl. Ah ez mégis sok, én minden utat, módot keresek, hogy e házba bejuthassak.

Salm. [magában] Azt nem tudtam, hogy az ifju Stutzerl policzei szolgálja. [nyájason] Nem tetszik leülni, szolgálhatok egy pohár borral.

Fránzl. O kérem, [magában] ha mindjárt több pohárral is, a ládatrácspontban igen megszomjaztam.

Salm. [kiált] Zsuzsika! Zsuzsika!

Zsuzsika [kivülről beszél ijedve] Az istenért, mi történt már megint?

Salm. Hozz egy palaczk bort és két poharat.

Zsuzsika. [mint előbb] Mindjárt!

Salm. (közelebb megy) De mint jövődöbéli quasi-vöm, senkinek egy szót sem szól az itt történetekről.

Fránzl. Természetesen — ha ha ha — soha egy hangot sem a láda-kalandról.

Salm. (befogja a száját) Pszt! ki ne mondja azt a szerencsétlen szót.

TIZEDIK JELENET.

Előbbiek, Zsuzsika.

Zsuzsika. (zavartan) No itt van a bor. (NB. azon palaczkot hozza, melyet Salm legelőször behozott egy tálcán két pohárral.)

Salm. Tedd az asztalra. (halkan) Mi bajod, hogy nézel ki?

Zsuzsika. (halkan) Oh istenem, az ijedség miatt most is reszketek — azt sem tudom hol áll a fejem — gondolja csak ily szerencsétlenség! —

Salm. (halkan) Hallgass (fenn) Kérom tessék hozzá nyulni.

Fránzl. Bátorkodom (tőt).

Salm. (mi alatt Fránzl tölt) Ne üss lármát, még minden jóra fordulhat, hiszen senki sem látta.

Zsuzsika. De ha még is kitudódik!

Fránzl. (mind két poharat megtöltvén) Tehát ipam uram in spe, éljen, egy tele pohárt egy lélekzetre! O az ivásban nagy vagyok (a pohárt ajkához viszi de vissza kapja).

Salm. No van annak a bornak valami baja.

Fránzl. Nincs, de az áromája és az ugy nevezett lélek.

Salm. { együtt (Lélek? — hol a lélek, Zsuzsika. (ijedve kiáltják) hol látja.

Fránzl. (felugrik) Mi lelte önöket?

Salm. Azt gondoltam hogy lelket látott.

Fránzl. Ugy látszik hogy önök félnek a kísértettől, ugyan ne nevetessék ki magukat — felvilágosult korunkban nincs löbbé sem kísértet sem lélek, (magában) de ennek a bornak rettenetes szaga van [még egy kortyot iszik] pfuj! ezt nem lehet meginni [észrevétlenül a földre önti a pohárból.]

Salm. tetszik a bor?

Fránzl. Igen nagyon jó.

Salm. Valóságos bűdöskuti.

Fránzl. Bűdös a szagáról.

Salm. [a másik poharat fölvevén] Egészségéért Stutzerl ur [a poharat ajkához viszi — elborzad azután a legnagyobb zavarral Zsuzskához fut.]. Zsuzska, az isten szerelmeért, hogy jutottál e palaczkhoz.

Zsuzsika. Künn a konyhában állott, mért?

Salm. Hogy tévedt ez a konyhába, bisz ez az én uj decoctumom!

Fránzl. [szédülve] Ez mégis furcsa, különös bor, minden forog velem.

Salm. [merően s mozdulatlanul ránéz] Ez egész pohárral megivott, mindjárt gutaütést kapok.

Fránzl. Mint kering, forog velem a vi-

lág! fel, zenéznek, holnap lak --- lak — lakodalmom lesz!

Zsuzsika. Egek, mit jelent ez megint?

Fránzl. Ez a bor! pfuj! hisz ez valóságos mé — mé —

Salm. Ménesi?

Fránzl. Valóságos mé — méreg [leesik a szofára s mozdulatlanul maradt.]

Zsuzsika. Méreg?

Salm. Igen, méreg, boldogtalan persona, a palaczkot elcserélted, s bor helyett legujabb orvosságomat hoztad, — megöli, nincs semmi segély.

Zsuzsika. Istenem, istenem! ez mégis sok, én megszököm.

Salm. [visszatartja] Itt maradsz Zsuzsika! Egyetlen aranyos Zsuzsikám, kérlek, csak most ne hagyj el, zárj be minden ajtót [Zsuzsika azt teszi], dugj el engem, dugd el magadat, dugj el mind a kettőnket [kopogás].

Zsuzsika. Kopog valaki.

Salm. Jaj már jönnek, végre megérem, hogy a faláda fölvetette magát és megismerték.

Zsuzsika. Ha most a második gyilkosságot is fölfedezik, oda vagyunk, elvesztünk.

Salm. Mihez fogjunk, segíts Zsuzsika! [a szofa ülését előrántják, úgy hogy Fránzl az ülőládába hömpölyödik s azután az ülést rátolják újra]. Tegyük addig ide a szofába, — így — most toljuk vissza az ülést, — vigyázz hogy el ne áruljuk magunkat, az éjszaka mikor minden lecsendesül, elvihetjük.

Eulália. [kivülről az ajtón kopogás] Férjem, nyisd ki.

Zsuzsika. Jaj a nagyságos asszony!

Salm. [még foglalkodva] Nem lehet, chirurgiai műtéttel vagyok elfoglalva.

Zsuzsika. [reszketve] Én futok — oh istenem, mi lesz ennek a vége. [el]

Eulália. Nyisd fel hát, Stutzerl ur Rötzből megérkezett.

Salm. Micsoda — Stu — Stu — Stutzerl, ez hiányzott még — [felnyitja] Jövök, már jövök.

(folytatjuk.)

Hervad lombja.

Hervad lombja életem fájának,
Mint virág, melyet vihar kitép;
Összezuzta a bú vad viharja,
Nincsen rajta már egy ág is ép.
Messze tűnt reményem mint az álom,
Enyhém nyugtom újra hol találom? —

Szerelemnek tündér fonálával
Fűztem hozzád, lányka szívemnt;
Általad szeretve üdv mosolya
Sugározta által életemet;
Elhagyál — remény üdv elhagyának,
Hervad lombja életem fájának!

Ifj. Páll Sándor.

Vegyések.

— Új-évi nemzeti ajándék. Két örvendetes ténnyel kell közönségüknek tudomására hoznunk. A kolozsvári főrangú hölgyek és delnök elhatározták egymás között a magyar irodalom és irodalom történet, a főrangú férfi ifjuság a magyar közjog tüzetes tanulását; tanítójuk két igen kitűnő tehetségű férfi és író; hetenként három órát tanulnak; az első két tanóra január 2 és 4-én lön megtartva gyönyörű ifjuság jelenlétében és részvétele mellett: hölgyek, fiak magyarosan öltözve egytől egyig. A közórákra érett, sőt hajlottkorú férfiak is jelennek meg — örvendeni és bátorítást s leczkét adni! Az Isten tegye állandóvá a nemes, a dicső igyekezetet! Írók, irodalom árvendjete, s kies haza légy büszke leányaidra s fiaidra, kik akkor mutatják szeretetek legnagyobb jelét hozzád, midőn arra leginkább szükséged van! Megvagyunk győződve, hogy ennél szebb újévi ajándékkal a két országot hírlap még nem örvendeztette. (K.K.)

— A folyó év 2-kán tartott akadémiai gyűlésben Pesten az elnök örömmel jelenté, hogy az új ki nevezésrük mind megerősítették. A kalocsai érsek ő excellentiája, az ekademia házára 5000, s az alaptörvényhez megint 5000 frtot aláírni kegyeskedett. Azután jelentettek a Teleki-alapítványra pályázó vigjátékok:

1) Színészet bolondja. 2) Kétszáz arany. 3) Ő csak ingerkedik. 4) Compossesorátus. 5) Két völegeny. 6) A lángész. 7) Irma és Mari.

A Karácsonyi-alapítványra 12 dráma és szomorujáték küldetett:

1) Egy árva király. 2) More. 3) Sámuel király. 4) A nagyravagyás. 5) Az ítélet napja. 6) Kereszt és félhold. 7) Jog és bitorlás. 8) Csák. 9) Csák Máté. 10) Nemes boszu. 11) A titkos iratok. 12) A harmadik magyar király.

Érkeztek.

^{8/1} Kúhbacher Ferencz, orsz. ügyvéd, Déézsől.
Bányai Bogdán, kereskedő, Brassóból.
Kovrig Tivadar, kereskenő, Balázsfalváról.
Benedig Miklós, földbirtokos, Borházáról.
Gámán Károly, földbirtokos, Bogoczánról.
Decsey János, földbirtokos, Oroszfájáról.

Elutaztak:

^{8/1} Isidor Kálmán, orvos tudor, Zilahra.
Hiri János, földbirtokos, B. Hunyadra.
Adorján Imre, cs. k. hivatalnok, Szt Mihályfalvára.
Bányai Bogdán kereskedő, Bécsbe.

Tulajdonos és felelős szerkesztő: HAVI MIHALY.

PRIELLE CORNELIA asszony, mint vendég.

BÉRLET

SZÜNET.

NEMZETI

SZÍNHÁZ.

Felsőbb

engedélylyel.

Kolozsvártt, ma, Hétfőn, január 9-én, 1860.

A fennálló országos szini választmány pártfogása és HAVI MIHÁLY igazgatása alatti dalszintársaság által

PRIELLE CORNELIA asszony első fellépései
adatik:

GAUTHIER MARGIT.

Dráma 5 felv. Ifju Dumas Sándor regénye után, francziából szabadon fordította Bulyovszkiné.

S z e m é l y z e t .

Duval Armand	—	—	Paulai.	Gauthier Margit	—	PRIELLE CORNELIA assz.
Duval György, Armand atyja	—	—	Gyulai.	Nichette, varónő	—	Patakí R.
Rieux Gaston	—	—	Tar.	Prudence, divatárusnő	—	Alajosné.
Sáint Gaudens	—	—	Albisi.	Nanine, Margit szobaleánya	—	Láng Mari.
Gustave, Nichette jegyese	—	—	Tótfalusi.	Olimpia, özvegy	—	Sch. Minka.
Giray gróf	—	—	Turcsányi.	Eszther { pipere árusnő	—	Turcsányiné.
Varville	—	—	Simonyi.	Anais	—	Szabó Esz.
Arthur	—	—	Szilassi.	Küldött	—	Palatkai.
Orvos	—	—	Vadász.	Inas	—	Rudolf.
Szolga	—	—	Szücs.			

Szolgák, vendégek.

PRIELLE CORNELIA asszony, a pesti nemzeti színház tagja, fennjelelt szerepben a t. cz. közönség kegyébe ajánlja magát.

Tisztelettel kéretnek a páholy- és zártszék bérlő t. uraságok helyeik meg- vagy nem tartása iránt déli 12 óráig rendelkezni, hogy azontul másoknak is szolgálhassunk.

Helyek ára: Felső páholy **2 ft 10 kr.** Közép páholy **3 ft 15 kr.** Alsó páholy **2 ft 63 kr.** Zártszék **70 kr.** Földszint **42 kr.** Altiszti jegy **21 kr.**
Karzat **18 kr.** osztr. ért.

Kezdeté fél 7 órakor, vége 9 után.